

קג:

עין משפט
גר מצוה

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

(א) לעיל ח. ז. (ב) כס"א:
דברכתא,

הגהות הב"ח

(א) גב' אחימר אחר אבא
נחלק אנה: (ב) רש"י
ד"ה הכ לך וענך וכו'
ולאחר הכ לך נרשא:
(ג) ד"ה מין דלמחמתו
הכ לך וענך: (ד) תוס'
ד"ה אנה וכו' אי הכי מין
במדי מסטריה:

מוסף רש"י

קאי עליותו. משמש
כסעודה סיה (חורין 101).
הב לן וניבירך. מחנ
סם לנרסם המון וסורו
ומלכו ולמחי מונג לשמות
(101). כיון דאמריה הב
לן וניבירך. גליא דנעמיה
למחר סעודתא ואסור
לשמות עד שיכרס למי,
שלי מנערתם לכסעודה
ראשונה (101).

קאי עליהו. משמש עליהו: הו (א) וניכריך. ברכת המזון והדר
במזון אסחיו וסחיו הכ ברשא וסחיו: כיון דאמריסו (ב) וניכריך. ברכת
המזון אסחיו דעייכו משפיה וסחור למיפתי עד לאחר ברכת
המזון. אלתא ברכת המזון אסחיו דעתא הוא וזריך לחזור ולבכך:

ואמר רב יקרא. ולא בני לבדו
בזמרת היין חמי יומיה חדא אקדוש
ותחדא כהנבלה ויהי להמי כמי
דקדוש היום וזמרת המזון: כי
משא. רבא אלדבוי כמולא שבת.
ונליק קאי אלב אב גררא חייטתיה
להך דחמי עובדי ועובדי לאשוי
בזמרת הוי: קא חמלי נורא כשרא.
דמליק אבוקה עיר: א"ל. רב
עקב בר אבא למה לי נורא טלי
האי קאי איכא שרגא: **דרעמיס**
דרעמיס. כלומר מעמא אקדש לל
דחיי: **על שבת.** מפרש להו לקמיה אדר:

רשב"ם

קאי עליהו. משמש עליהו. והוא עומד עליהם (בראשית יח) מתרגמין והוא משמש: **אסור** לבו **למסי.** אלמא דברת המון אסורי דעתא הוא וזכר לחזור וזכר לאחר דברת המון והם הדיגיין. ואפי"ג דשמי"ג מהא דברת המון אפסוקי סעודתא הוא לא צ"י דברוי על היין לאחריו ממקמי פטנרין דברת המון לפי שזרבת המון פטנרין השתא לא צ"י מיען שלם קני להו כ"ש שלם דברות עמלן והלכות גדולות נמי מבזה דלא צ"י לזכורי דברת היין לאחריו על דברת המון: **הו** יסבי **סעודא.** דחול: **על כל כסא** וסעודא. על כל פסע שהיה שומה בתוך המון: **ואכסא דכסרא.** דברת המון. **סבירא** ליה כדכא דברך נמי לעיל [ע"א] **קמא** דכסא דברתא: **ומלך** אפי"ג. כוסא שני נמלכתי לשחוח שזכר הו"ו ל"י הוסת הדעת משחמתי כוס

דאָן וכן כל פעם ופעם ששחית נגלגלתי: **כסלמדי דרב**. כי יהיה
 עובדא דלעיל [סא] דליף רבא מיניה דמיצעי לברורי אכסא דברכתא
 ואכ"פ שכבר בירך ח"ן שנתן המון: ליה **כלכלא כסלמדי דרב**.
 כלומר שכבודא דתלמידי דרב לעיל דברכת המון לאו אסויא דעתא
 דרבא ואשכ"ח דלמח בר ויבירר שני למשחית. ואשלו הכי ליה הילכתא
 כדב אשי דקמו להו רבא ומר וזוטרא בחד שיטתא וזרף לחזור ולברך
 על היין של ברכת המון כפס"ג כמנהג שלנו וכיון דלמח הכ ויבירר
 אסבור למשחית עד לאחר ברכת המון ועוד מדקא מייתי בר אשי
 כסלמדי ממילתיה דרב להקשות על תלמידי דרב להכסיח מדברי רב
 שני וקא מלמח גמרא ולא היה מכלל דליה הילכתא כד אשי: **ואמר**
רב יקנא. ולא צעי לברורי ברכת כפס"ג מרי זמיני בר אקדוש וחד
 אהבדלה והוא הדין לתר כסי דקידוש היום וברכת המון וקשיל לרב
 יקנא כגא דלמח להו הכי אמר רב הכ ויבירר אסבור לנו למשחית דא"כ
 קאשיל לרבא דערב: **הכא**. גבי יקנא ליה עקר דעמיא משימחא שעדין
 לא שחיה וכל דעמיא לשחיה. וצ"ל גריף כולוה חדא ברכתא אריכתא
 ויניינה שריבו לשון שלל לזכור הוא שכבר פירש טעמו יפה משום
 דלא עקר דעמי משימחא שעדין לא שחיה וכל דעמי לשחיה: כי
מנא רבא לאבדולי. לעיל [סא] קא אהא דרב יעקב בר אבא אקלע לבי
 רבא והוא עובדא כשבודא שחית אקוימנא לעיל משום הא מילתא
 דהכא דמשמע למואלא שנת אסבור דרב לברך אבדלה ואבג
 גרסא אחייה להא עובדא דלמחיה ומר וזוטרא אית ליה דרבא ורב
 ואשי אית ליה. וליכא לפרושי אההוא עובדא קמא דרב הונא בר יהודה
 אקלע לבי רבא אחייה לקמיהו כסא דאבדלתא וברך מזור ובשמים [סא]
 דלא שייך למימר כי מטא לאבדולי קס שמעיה וכו' והיה כבר אמרנו
 שסיה מנביל ויביר כדב אבשמים ואמאור ועוד הכי דרב יעקב בר
 אבא אחייה מפסיק בינמיס: **קס שמעיה**. דרבא דלדיק אבוקא
 בשרגא: **א"ל**. רבי יעקב בר אבא לרבא לאחר שהבדיל למה ליה
 בר צמימי. והא דקאמר ליה רבא לא גרסי דהא רבא עצמו הוא דקא
 יא **הבדלתו כו'**. ולא היה אומר יותר: **על שבע**. מפרשין קמיה [קד:].
 וכה

בדברים הרגילים לנא אחר הסעודה כגון תאנים וענבים אפי' באים בתבואה הסעודה לריכין ברכה לפניהם ולאחריהם אין נראה פירוש זה כנכדמפרש שם ועוד דלא דמי לתאנים וענבים דיון חשיב בה מחמת הסעודה ולא כדכר אחרי כלילי עלמא ואפי' דלמא האם שאלו האת בן זומא מפני מה אמרו בדברים הבאים מחמת הסעודה בתוך הסעודה אין טעון ברכה לא לפניהם ולא לאחרים מפני שפת פוטרתא אי הכי אין (ו) ונפריה פת פירות ואכן הם הביאו להם אין תוך המזון כל אחד מנכר לעצמו ומשני שאין אין הואיל וקובע ברכה לעצמו האם לא מייירי וכן בצרכה שלפניו אכל לענין ברכה שלאחריה לא אשכחן דחשיב ואין מנהג לבדך אחר היין בתוך הסעודה ואפילו אין דלמא הסעודה נראה שאין לרין לבדך אחריו לבלעול חשוד מחמת הסעודה והא דקדמך בדברים הבאים אחר הסעודה לריכין ברכה לפניהם ולאחריהם היינו מן מין ומינה אלא אין אנו מסלקין ידינו מפה עד ברכת המזון וכל קריי וכל סעודה ואין שום דבר טעון ברכה אחריו בברכת המזון פטור ובימי החכמים היו מסייעין מן הפה בעקירת שלמן קודם ברכת המזון ואז היו רגילים לשמות יין ולאכול פירות:

בִּינָן דַּאֲמַר הֵב וְנִבְרִיךְ אִיתְּמַר מִינִיָּה דְּמֹר לֹא הוּא עַ

מר ¹⁶אבוקה להבדיל
פתח ואמר 'המבדיל ב'
לחשך בין ישראל לל'
לששת ימי המעשה'
האי והאמר רב יהוש'
בין קודש לחול זו הו'
יהודה הנשיא א"ל
דאמר ר"א אמר רבי
יפחות מג' והמוסיף לא

הוא דעבד לגרמיה שהוליאם אע"פ שלא אכל כית דגן:
ברך אבא כמא וכמא. אחריז לא הוה מברך דברכת המזון פשוט
 והא דשמיזי מקום כריך לבכר היינו דוקא לפניז ולא אחריו:
 דמפריז לעיל: **רב** אש בריך אכסא קמא ורוי לא בריך. אחריו
 דברכת המזון עטוה כוס לא הוה מברך וירושלמי קאמר דאס
 להחיל לעטוד בע"ש מבעוד יום אין כריך בקידוש לבכר כפה"ג משמע
 דכל דבר מלוא העטון כוס א"ל לבכר כפה"ג היכא דלא הוה הפסק
 ווא"א כ"א אחא מברכין כוסים שני שחבר הדקדק כפה"ג אפילו הפסק
 הבדל עטוה כוס אין לריך לבכר דלא הוה הפסק דמזרח הוה וי"ל
 דהגדה והלילא נמי הוה הפסק ואע"ז דבין ראשון לשני אס רבא לשמות
 וספא מניין דהחיל אשר דאגלו אסור לשמות והוה כמו ברכת המזון
 דהמסקין הכא דלריך לבכר ומ"מ חשיב קידוש במקום סעודה דלענין
 דאס חשיב הגדה הפסק ולמאי דפרישית ונראה הגדה הפסק
 לריך לבכר אחרי יקיות כוסא פשטוה וגו' דלא לבכר אחר על
 דארבע כוסות על הגפן חוץ מכוס שני הסמוך לפעודה וגם אחר ז'
 כוסות של אירוסין ושולין נראה דלריך לבכר אחר על אחד על הגפן:
ובקמאר ר' יצ"ה. פי' כנוקטנס דדייק מדלא מזכיר לבכר
 מרי וזמני כפה"ג דא קידוש ודא אהבדלא אלמלא לא
 הוה קידוש הפסק והוא הדיון נמי ברכת המזון וקשה דאין יברך
 פפעמים כפה"ג על כוס א' חוץ לא מזני וגראה דדייק מדלא מיקטו
 יין לבסוף ש"מ דלא הוה הפסק הוא הדיון נמי ברכת המזון:
ורא ה"א ע"ב. והכי ממקינ דמזכירא אכסא דברכתא וקשה
 דלאמרינן בכסיו הדס (מולין דף ע"ו.) דכוס של ברכה אתא
 שותה או מ' והויס אתה נוטל והשתא האיכא ז' והויס בשביל ברכת
 בורא פרי הגפן וי"ל דהתם לא נקט ז' משום דר אשי דלא
 צריך אכסא דברכתא ועוד פפעמים מברכין ברכת המזון בלא כוס:
 ומר

למר דעביד כולי האי הא איכא שרגא: מדעסיה דנפשיה. מענמו אשר מהדר לרב יעקב בר אבא: ה"ג המכריל בין קודש לחול בין אור לחושך:

י"א א מ"י פ"ד מ"ח
 ב'רמז הנלך ג' סג
 כ'ן ש' שו"ע א"ח
 כ'ט סג' א' ו'נח"ש פ'
 כ"י ד"ס פ' ה':
 י"ב ב' מ"י ש' פ"ד ה'
 כ' ו'נח"ש כ' טו סג
 ג' טו"ש א"ח פ' קד
 כ"ה ו' ו'י' ק' ספ' ה'
 ו' אלפ' ו'נח"ש כ'ן
 ו'רמז פ"ו ד' פ'
 ו'נח"ש פ' ג':
 כ' א' פ"ד מ'נח"ש
 ש'נ' ה'ל' ס' סג
 ג'ן ט' טו"ש א"ח פ'
 ז'נח"ש פ' ה':
 כ"ד א' מ"י ה' ג'
 ו'ן א"ח א' ימן
 (לעז)

רבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones